

Gondolatok a Tanítók Napjára

Sztrájkolnak, valamit kunyerálnak, kérnek, tehát léteznek. Ők a tanügyi káderek. A régi időkben jelszavakat festettek a kerítésekre, tönkretéve egyetlen öltönyüket, kutyákat, tyúkokat és nyulakat írtak össze . És este , a hosszú őszi esteken dalárdába jártak, énekeltek ha volt kedvük, ha nem, szindarabot tanítottak , olvasó esteket tartottak, ha akadt hallgató. Ha nem , azért is ők voltak a hibásak, mert rosszul szerveztek. És közben tanítottak! Mert ha nem tették volna, akkor most ez az arogáns, sokpénzű politikus és vállalkozó réteg nem lebegne valahol felettünk. Aztán ráncszakadt ez a felemás, szűkpénzű demokrácia . Hurrá, szabadok vagyunk! Szabad pofázni, szabad sztrájkolni, szabad kezdeményezni és tanügyi, pénzügyi autonómiásdit játszani. Persze, ahogyan minden felemásnak sikerül nálunk, ez a dolog is úgy indult, hogy évközben csak úgy, heccből szabad a költségvetést úgy ráhárítani a szűkpénzű, teljes csőd előtt álló önkormányzatokra, hogy egy fityinggel sem hagynak vissza többet a helyi közösségek pénzéből, hisz szükség van arra ott fenn, mert ott nagyocskák a fizetések! Szabad tanügyi reformosdit is játszani! Akármennyire is csendes, nyugodt, befeleforduló, önmarcangoló is a tanár, aki már mindenhez hozzáidomult, mindent megszokott, mint a cigány lova, akihez már sokmindenki törülte a lábát, Ő is, ez a csendes Senki, rettenetes sértésnek és lekezelő szemtelenségnek tartja az ideiglenes, időszakos, de jól megfizetett miniszterek, reme-decebalok és a többiek- beleértve a szakszervezetek egyezkedéseit is, és a milliárdosok nagylelkű, világgá kürtölt szégyentelen bejelentését, hogy évvégéig megkaphatjuk- micsoda boldogság és nagyelelkűség!- a fizetésüneteket és a törvényes szabadságpénzt!

Uramisten, milyen ország az, ahol arról vitatkoznak, egyezkednek, hogy becsületes munkád után esetleg megkaphatod a béredet és ezt ki kell harcolni, mert más - képp a szakszervezetek szerepe halvány! És ebben a helyzetben felmérések, tanulmányok érkeznek a Minisztériumból, valakik kutatásra ösztönöznek a jövő iskolájára vonatkozóan, mert úgy-e fel kellene zárkozni Európához...

... Lassan lezárul a tanügyi dolgozók sztrájkja. Mert mi jól tudjuk, hogy akit tanítunk, az nem hibás azért, hogy minket semmibevesznek és mindig átejtene! És ha a gyermek 5-6 km.-ről bejött , megszakítva a szülei mellett végzett hasznos munkát, hogy lássa a képességvizsgáló eredményeit, nem mehet el csak úgy, üreskézzel. Mi ezeket a gyermekeket 8 évig szelidítettük, már pedig ha valakit megszelidítünk, azért felelősek vagyunk- valahogy így mondatja Exupery a Kis Herceggel , aki minden fölött elcsodálkozik, ami emberi és földi! Nem tudom, ebben a furcsa országban ki a szomorú Kis Herceg és ki a Róka. De egyet tudok s ezt is Exupery mondja : " A lámpákra nagyon kell vigyázni. Elég egy kis szél,

hogy kioltsa őket" Én tudom, érzem és mondom nektek, Óvónők, Tanítók és Tanárok, hogy ti lámpák vagytok. Ne törődjete az azzal, hogy ez a nyavalyás világ

legyint Rátok! És azzal se törődjete, hogy ilyen savanyúra sikerült ez a tanítónapi köszöntő! Szomorú, megsértett lélekből, szomorkás dal születik! Nem hangoskodó, csak egyszerűen szomorú!

Vigaszul álljon itt, kollegák napotok alkalmával egy teszt, egy próba, úgy is a tesztek világát éljük: Mikor nagyon fáradtak vagytok évközben, évvégén, vagy nagyon szomorúak, felejtsetek ott a kezeteke egy gyermek padján. És meglátjátok, hogy a gyermek észreveszi ,hogy valami nincs rendben és meg fogja simogatni a kezeteke! Az a simogatás, még ha nem lehet is belőle megélni, többet ér, mint a hatalmasságok tetetett elismerése, sok ígéretése!

Jó Tanítók Napját, kedves kollegák !

Tankó Gyula , Gyimesközéplok

,